

Det ærede Medlem trøster os med, at de rige Folk med de store Formuer og Indtægter og Aktieselskaberne, som oven i Hatten skulle have et Paa-læg af 5 pCt. uden Fradrag foruden alt, hvad de enkelte Aktionærer maa svare af det Udbytte, der tilfalder dem selv, ikke ville kunne unddrage sig Skatten. Selv om de rejse bort og etablere sig andre Steder, ramme lignende Skatter dem der — det ærede Medlem tilføjede forsigtigt: om ikke Statsskatter, saa Kommuneskatter. Jeg har aldrig vidst, at vore kommunale Skatter ere lavere end i andre kultiverede Lande. Jeg synes, vi ere komne ganske smukt med baade i By og paa Land. Jeg tror, det ærede Medlem skal have vanskeligt ved at paavise andre Steder hvor Niveauet er synderlig højere. Der er for øvrigt en besynderlig Inkonsekvens der; thi det Parti, som det ærede Medlem er Talsmand for, er jo fuldkommen klar over Betydningen af Kapitaldannelse her i Landet og Betydningen af at udvide vore store Forretninger, Betydningen af, at der her skaffes Arbejde for mange, og at den private Virksomhed blomstrer. Vi have fornylig set „Social-Demokraten“ rette et, om ikke begrundet, saa derfor ikke mindre bittert Angreb paa Regeringen, fordi den syntes at ville lægge Hindringer i Vejen for en Udvidelse af Burmeister & Wains Værft paa Refshaleøen. Naturligvis kan Regeringen ikke forære Statsrettigheder bort uden Overvejelse, uden Vederlag, men Regeringen har stillet sig særdeles venskabeligt i denne Forhandling. Men fra „Social-Demokraten“'s Side var man saa uhyre ivrig for, at det ikke skulde lægges nogen som helst Hindring i Vejen; man fremhævede med den største Styrke — og jeg finder det i og for sig berettiget — hvor gavnligt og godt det var for Samfundet, at denne Virksomhed nu blev udvidet, saa vi fik saa meget mere Arbejde til Landet, saa meget mere Kapital i Omløb og saa mange flere Arbejdere beskæftigede. Dette er alt sammen fuldstændig rigtigt. Men tro de Herrer at kunne naa det, naar de lægge flere Gange saa meget paa Kapitalen af Byrder, som man har andre Steder. De Herrer vide vel nok, at Kapitalen ikke er noget, der er fastvokset til Jordbunden. I vore Dage er det noget af det mest bevægelige,

man kan tænke sig. Der skal ikke overdrevent meget til, før et stort Selskab — lad mig nævne Burmeister & Wain f. Eks. — hvis det møder for store Byrder herhjemme, siger: Vi bygge Skibe, vi bygge Centrifuger, vi bygge Maskiner, vi have et Marked over hele Verden, til Dels sælge vi vore Varer i andre Lande; flytte vi til et andet Land, hvor der maaske endda er højere Industribeskyttelse end her, saa faa vi Gavn af dette Lands Beskyttelse, saa have vi en foretrukken Stilling paa dette Lands Marked — lad os derfor flytte! Intet er i hvert Fald vissere, end at naar den Skat, som det ærede Medlem foreslaar, havde virket her i Landet i 3 Aar, saa skulde han se, hvilken Øde og Tomhed der blev; alle den Slags Personer og Virksomheder, der overhovedet kunde flygte, skulde — det kan han være ganske rolig for — nok gøre det. Den automatiske Stigning af Skatten, som det ærede Medlem taler om, tror jeg derfor mildest talt ikke vil indtræde.

Jeg skal nu gøre nogle Bemærkninger om Ligningssspørgsmaalet. Den ærede Ordfører (Jørgen Jensen) har været saa udførlig inde paa denne Sag og har jo saa megen Sagkundskab netop i Spørgsmaalet om Ligningen paa Landet, at jeg i alt væsentligt kan henholde mig til hans Udtalelser. Men der er et Par Ting, jeg gerne vil nævne, da jeg giver de ærede Medlemmer, der have talt derom, Ret i, at Sagen er ganske overordentlig vigtig og alvorlig. Det er særlig det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), der her har været Angriberen, baade i sin Betænkning og i sine Udtalelser her i Salen. Men jeg tror, at det ærede Medlems Udtalelser gaa noget for vidt. Han gaar uden videre ud fra som allerede givet og bevist, at en vis Klasse her i Landet, den, man i daglig Tale kalder Gaardmandsklassen, betaler meget mindre i Skat i Forhold til sin Skatteevne end andre Samfundsklasser. Det ærede Medlem siger, at det er der ført Bevis for gennem Statistisk Bureaus sidste Tabelværk. Men der er intetsaadant Bevis ført. Man kan ikke være saa nøjsom i sit Krav til statistiske Beviser, at man vil mene en Kendsgerning som denne bevist gennem de Tal, som Statistisk Bureau har fremført, og den, der mindst af alle vilde mene det, er sikkert Statistisk Bureau selv. Statistisk